

Дванайсетото съобщение

**Да живеем живот на наслаждение на Христос като добрата земя
с храма, Божието обиталище, и града, Божието царство,
като нейно следствие**

Пасажи от Писанията: 2 Кор. 13:14; 1:12; 4:15; 6:1; 8:1, 9; 9:8, 14; 12:9

I. В 1 Коринтяни историята на израилтяните в Стария Завет е представена като праобраз на новозаветните вярващи (5:7-8; 10:1-13), но в това Послание не се говори за добрата земя, защото, от духовна гледна точка, реалността на добрата земя е във 2 Коринтяни:

- A. Реалността на добрата земя във 2 Коринтяни е Самият Христос като божествената благодат; благодатта на Господ Исус Христос е централната мисъл и тема на 2 Коринтяни—13:14; 1:12; 4:15; 6:1; 8:1, 9; 9:8, 14; 12:9.
- Б. Думите *не аз, но Божията благодат* в 1 Коринтяни 15:10 се равняват на думите *вече не аз...*, а *Христос* в Галатяни 2:20; благодатта, която мотивираше апостола и действаше в него, не беше нещо си или някаква представа, а беше една жива личност (Йн. 1:16-17), възкръсналият Христос, възплъщението на Бог Отец (Кол. 2:9; Йн. 14:7-11), Който стана всесъдържащият животворящ Дух (1 Кор. 15:45б; 2 Кор. 3:17), Който обитава в апостола като негово укрепяващо наслаждение (2 Тим. 4:22; 2:1).
- В. Благодатта е Бог в Христос като Духът, Който сме получили за наше наслаждение, Който ни изпълва с енергия, Който ни прави способни, поддържа ни и ни укрепява да се изправяме срещу всички беди, да се приспособяваме към всякакви ситуации, да понасяме всякакво отношение, да приемаме всички обстановки, да работим при всякакви обстоятелства и да се възползваме от всички възможности, за да бъдем добри настойници и да раздаваме многообразната Божия благодат на другите за изграждането на църквата като Божия дом и Божието царство—1 Кор. 15:10; 2 Кор. 1:3-12; 12:7-9; 1 Петр. 4:10; Еф. 3:2.

II. Трябва да разберем как да живеем живот пред Бога, който да ни позволява да се наслаждаваме на всесъдържащия Христос, типизиран от добрата земя—Кол. 1:12; 2:6-7а:

- A. Трябва да живеем живот на трудене над Христос, живот на лично наслаждение на Христос, за да Му се наслаждаваме колективно за изграждането на Тялото Христово като храма, дома на живия Бог—1 Кор. 3:17; 1 Тим. 3:15.
- Б. Божията воля е да се наслаждаваме на Христос (Евр. 10:5-10; 1 Кор. 1:9); трябва да се стремим да се наслаждаваме на Христос и да Го преживяваме във всякакви ситуации (Фил. 3:7-14).
- В. Христос е неизмеримо богат, но днес църквата се намира в нищета, защото Господните деца са лениви—Пр. 6:6-11; 24:30-34; 26:14; Мт. 25:26, 30.
- Г. Когато отиваме на събранията да се покланяме на Господа, не бива да отиваме с празни ръце; ръцете ни трябва да бъдат пълни с продукцията на Христос—Втзк. 16:15-16:
 - 1. Трябва да произвеждаме достатъчно Христос, за да остава излишък за бедните и нуждаещите се, за свещениците и за левитите, като най-добрият дял е за Самия Господ—15:11; 18:3-4; 12:11.
 - 2. Да се покланяме на Бога с Христос, означава да Му се покланяме колективно с всички Божии деца, като се наслаждаваме на Христос помежду си и с Бога—1 Кор. 14:26.
- Д. Ако искаме да бъдем победители, трябва да се трудим над Христос като нашата добра земя, да придобиваме Христос като наше наслаждение:
 - 1. Всяка сутрин трябва да се посвещаваме искрено на Господа с едничката цел да Му се наслаждаваме и да Го преживяваме—вж. Фил. 3:13-14.
 - 2. Всеки ден трябва да отделяме време, за да бъдем лично и тайно с Господа, за да имаме интимно общение с Него—Мт. 14:22-23; 6:6; Изх. 33:11а.

3. Трябва всеки ден рано сутрин да се наслаждаваме на Господа в Словото, за да имаме ново начало всеки ден—Пс. 119:147-148.
4. Трябва да се разправим с греховете си изцяло, за да няма никаква преграда между нас и Господа—1 Йн. 1:7, 9; вж. Езек. 1:22, 26.
5. Трябва да поддържаме общението си с Господа всеки миг, живеейки живот на молитва—2 Кор. 13:14; Фил. 4:6-7; Плач 3:55-56; вж. Мт. 11:25-26.
6. Трябва да изкупваме времето си и да използваме енергията си да се напояваме и насищаме със свящото Божие Слово—2 Тим. 3:16-17; Кол. 3:16.
7. Трябва да изкупваме времето, за да се изпълваме в духа чрез непрестанна радост, постоянна молитва и благодарение във всичко—Еф. 5:18; 1 Сол. 5:16-19.
8. За да преживяваме богатството на Христос като добрата земя, трябва да бъдем управлявани, ръководени, направлявани, движени и водени от нашия дух—2 Кор. 2:13.
9. За да преживяваме богатството на Христос като добрата земя, трябва да живеем в личността, присъствието, лицето на Христос—10-ти стих; 4:6-7; 3:16-18; 12:2а:
 - а. За да завладеем Христос като всесъдържащата земя, трябва да бъдем управлявани от Неговата личност, Неговото присъствие—Иzx. 33:14.
 - б. Понеже Павел живееше в личността на Христос, той преживяваше Христос като непроменливост (2 Кор. 1:17-20), като кротост и нежност (10:1), като истинност (11:10), като сила (12:10; 13:4), като благодат (14-ти стих) и като Този, Който говори в него (3-ти стих; вж. 2:17).
10. Ние получаваме Христос като благодат, като реалността на добрата земя, чрез разчупващата и конституираща работа на Святия Дух, в резултат на която нашето вътрешно същество се изгражда с Божествената Троица—12:7-10; 13:14.

III. Трябва да се събираме заедно, за да изявяваме Христос, над Когото сме се трудили, на Когото сме се наслаждавали и Когото сме преживявали—Втзк. 14:22-23:

- А. Когато лично се наслаждаваме на Христос във всекидневния си живот за нашето колективно наслаждение на Него в живота на събранията, Бог е сред нас и ние сме Негово обиталище и Негово царство.
- Б. Когато се наслаждаваме на Христос до такава степен, църковните събрания ще бъдат изпълнени с Бога и всички техни дейности ще излъчват и ще предават Бога на хората, за да могат те да се изпълват с Бога—1 Кор. 14:25.
- В. Бог получава истинско поклонение от Своите хора, когато всички те са изпълнени с Христос, сияят с Христос и изявяват Христос, над Когото са се трудили.
- Г. Трябва винаги да имаме нещо, което да можем да споделим в събранията като доброволен принос на Бога и на присъстващите—26-ти стих:
 1. Преди да отидем на събрание, трябва да се приготвим за събранието с нещо от Господа, било с някакво преживяване от Него или с наслаждението си на Неговото слово и общението си с Него в молитва.
 2. Когато дойдем на събранието, не бива да чакаме да получим вдъхновение; трябва да упражним духа си и да използваме обучения си ум, за да представим на Господа това, което сме приготвили за Негова слава и задоволение, и за полза на присъстващите—за тяхно просвещение, храна и изграждане—стих. 31-32.

IV. Трябва да се събираме с Господните деца за корпоративно поклонение на мястото, което Господ е избрал—в нашия дух и на уникалната почва на единството—Втзк. 12:5, 11, 13-14, 18; 16:16; Йн. 4:24:

- А. Божието светилище, Божието жилище, първо, е в нашия дух (Еф. 2:22), и второ, то е църквата (1 Тим. 3:15); затова, за да влизаме в Божието светилище, трябва да се обръщаме към духа си и да отиваме на събранията на църквата; в духа си и в църквата получаваме божествено откровение и обяснение за всички свои проблеми (Пс. 73:16-28).

- Б. Трябва да пазим уникалното единство на Тялото Христово на истинската почва на единството:
1. Практиката на църковния живот се състои в това във всеки град да има само по една църква—Деян. 8:1; 13:1; 1 Кор. 1:2; Откр. 1:11.
 2. На истинската почва на единството ние се наслаждаваме на Господа като на мирото за помазание, като на освежаващата роса и като на заповяданото благословение на живота—Пс. 133.

В. Мястото, което Господ е избрал, има четири отличителни черти:

1. Избраното от Господа място не бива да има никакво друго име, освен името на Христос—Втзк. 12:5; Откр. 3:8.
2. Избраното от Господа място е изпълнено с упражняването на духа—Еф. 2:22; Йн. 4:24; 1 Тим. 4:7; 1 Кор. 14:32.
3. Избраното от Господа място е място за наслаждение на Христовото богатство—Втзк. 12:7, 18; Пс. 36:8-9.
4. Избраното от Господа място е място на радост—Втзк. 12:7, 12, 18; Пс. 42:4; 122:1.

V. Следствието от нашето наслаждение на всесъдържащото богатство на Христос като добрата земя е църквата, като храма, Божието обиталище, и като града, Божието царство—Еф. 2:21-22:

А. Земята с нейния храм и с града е центърът на Божия план—3 Царе 8:48 и бележка 1:

1. Земята е Самият Христос, а храмът и градът са пълнотата на Христос, църквата, която е Неговото Тяло—Еф. 1:22-23; 2:21-22.
2. Храмът е за изражение на Бога, а градът е за Божието господство; това е изпълнението на Божията вечна цел—Бит. 1:26.

Б. Главните аспекти на Божия дом, на Божието обиталище за Негово изражение, свидетелстват за Неговото присъствие:

1. Божият дом е мястото на Божието присъствие, което е Божията слава (Пс. 26:8; 29:9), Божията красота (27:4, 8) и Божието богатство (36:8-9).
2. Божият дом е място на откровение и на отговор от Бога—73:16-17; 3:4; 18:6.
3. Божият дом е наше скривалище—27:5; вж. 31:20; 84:3.
4. Божият дом е място, на което можем да бъдем насадени, да цъфтим и да даваме плод—92:13-14.
5. Божият дом е място на извори—87:7.
6. Божият дом е мястото, на което се укрепяваме—68:35; 96:6.
7. Божият дом е мястото, на което се сливаме с Бога—92:10.
8. Божият дом е мястото, на което Бог е наш дял—73:26.

В. Главните аспекти на Божия град, на Неговото царство за Неговото владичество, свидетелстват за Божията власт:

1. Божият град е укрепен град, градът на великия Цар—31:21; 48:2.
2. В Божия град има река с потоци, които веселят—46:4-5.
3. Бог е познат в него и е високо прибежище—48:3.
4. Той е ужас за врага—стих. 3-6; 76:2-3.
5. Той е съвършенство на красотата—50:2.
6. Той е целта на Божието благоволение—51:18.
7. Престолите на съд са поставени в Божия град—122:5.
8. Господ благославя другите от града и получава благословение от него—134:3; 135:21.

VI. Окончателното следствие от нашето наслаждение на Христос като добрата земя е божественочовешкото инкорпориране на преминалия през процес Триединен Бог с Неговите изкупени, преобразени и прославени тричастни хора, които са вечното обиталище и Божието царство—Откр. 21:3, 22; 22:5.